

Marc Iturri

TEXT INTRODUCCIÓ: MERCÈ COMA

TEXT: SENEN ROY I CATALÀ · FOTOS: DAVID RUANO

ARARAT, muntanya originàriament armènia, ara en territori turc i on segons el Gènesi va varà l'Arca de Noè després del diluvi.

Aquest títol, que dóna el nom a l'exposició de Marc Iturri, probablement no pretén reflectir la història bíblica, però sí que és un lloc on situar el seu afany de recerca, de reflexió, lloc de repòs, lloc on aturar-se, lloc alt i escarpat. A les obres s'hi aprecien els solcs i les textures del terra. Els petits trossos de porcellana blanca que contrasten amb el negre triat per fer les peces, donen la sensació de petitesa, d'arribar al cim, a aconseguir quelcom tot i la immensitat de la muntanya.

Senen Roy i Català escriu en el pròleg del catàleg:

*Come fate voi laggiù a sceglierne una
A sceglierne una donna*

Una casa, una terra che sia la vostra, un paesaggio da guardare, un modo di morire
Alessandro Baricco. Novecento. 1994

*Res va romandre immune a la desfeta:
cap edifici en peus, cap nom a l'aire,
tan sols aquell reclam de canvi entre les runes i tot el fang del món per reinventar-nos.*
Mireia Calafell. Nosaltres, qui. 2020

Aquest deu ser el lloc.
Maggie O'Farrell

You are here.
Google maps

El psicoanalista Philippe Lacadée, ens parla de la crisi de llenguatge en la que vivim. La dificultat d'anomenar, de trobar paraules que donin sentit al sense sentit. La dificultat d'apropiar-nos dels significants per a poder apropar-nos, ni que sigui lleugerament, als significats d'època. Desorientats, desclasats, alienats, a mercè d'una *llengua única*, que ens anomena, ens fixa, ens classifica i parla per nosaltres.

La resistència és cercar una *llengua ambigua* que pugui ser habitable. Un alfabet ampli i divers amb el que anomenar(-nos), amb el que construir preguntes, assajar respostes i trobar-nos amb l'altre. Celebrant que anem trobant, però no del tot. Sabent que transitar aquest no saber, aquest exercici d'artesanía de recuperar el mot adient (tot i que incomplet) ens permet ser, de manera

particular, activa, present. Formant part del nostre propi paisatge. Recuperant l'espai que ocupa el nostre propi cos.

Els Ararat formen part, ara, del meu alfabet.

Alguna corda íntima, de la qual no en sé gaire, és percutida pel que estic veient. Percebo el cop i la sento ondular. L'aire que l'envolta vibra en la mateixa freqüència i sento, sento, una nota, ressonant dins meu, contagiada per la vibració harmònica d'aquests cossos, paisatges, que responen al mot Ararat.

Què ha estat? Es tracta de la solitud,
la desolació?
l'aspror?
la negritud?
la conquesta?

la senzillesa?
l'horitzó?
l'escalada?
la terra transformada?
l'herència? el silenci?
les estructures?
els contraforts?
la incomoditat?
l'interstici?
la imperfecció?
l'erosió? l'habitar?
les cicatrius?
el soterrament?
l'ocult?
la voluntat?
la decisió?
el convit?
l'enigma?

Senén Roy i Català